

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 09, 2012

Nummer 9, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBZLY:2012:BW3661](#) 19-04-2012

Olst, bouwvergunning stal

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW3879](#) 25-04-2012

Losser/projectbesluit

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW3848](#) 25-04-2012

Eersel/bestemmingsplan 'Koemeersdijk'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW3019](#) 18-04-2012

Epe/bestemmingsplan 'Epe Noord'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW1560](#) 11-04-2012

Cromstrijen/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW1595](#) 11-04-2012

Hengelo/bestemmingsplan 'Buitengebied'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW0768](#) 04-04-2012

Kampen/persoonlijke gedoogbeschikking

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW0781](#) 04-04-2012

Bodegraven-Reeuwijk/wijzigingsplan 'Buitenkerk 55a'

Uitspraken zonder ECLI

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State](#) 11-04-2012

Amsterdam/bestemmingsplan 'Oostelijke Handelskade 4'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State](#) 11-04-2012

Amsterdam/vrijstelling

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State](#) 18-04-2012

Zaanstad/vrijstelling

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Losser/projectbesluit

Projectbesluit kan bestemming niet wijzigen. Geen ruimte voor projectbesluit indien artikel 3.23 lid 1 Wro van toepassing kan zijn

Met het nemen van een projectbesluit kan niet worden bereikt dat een bestemming wordt gewijzigd en daarbij behorende regels worden opgesteld. De raad was daarom niet bevoegd te besluiten op het verzoek van appellant om de bestemming van de percelen te wijzigen.

Indien krachtens artikel 3.23, eerste lid, van de Wro ontheffing kan worden verleend, is het nemen van een projectbesluit als bedoeld in artikel 3.10 van de Wro niet aan de orde. De raad was ook hierdoor niet bevoegd een projectbesluit te nemen, nu het verzoek van appellant daartoe niet strekte tot ontheffing voor het gebruik voor permanente bewoning.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW3879

Zaaknummer: 201108532/1/A1

Wetsartikelen: 1.1 lid 1 aanhef en onder f Wro, 3.1 lid 1 Wro, 3.10 lid 1 Wro, 3.23 lid 1 Wro en 4.1.1 lid 1 aanhef en onder j Bro

RECHTSPRAAK

Eersel/bestemmingsplan 'Koemeersdijk'

Wijzigingsbevoegdheid. Spuitzone van dertig meter kan onder omstandigheden aanvaardbaar zijn. Woon- en leefklimaat. Bescherming tuin. Besluit landbouw milieubeheer

Het hanteren van een afstand van vijftig meter voor een spuitzone is in beginsel aanvaardbaar, nu geen sprake is van fruitteelt, maar van een hoveniersbedrijf met een boomkwekerij waarbij andere minder belastende spuitmethodes worden gebruikt en appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat het aanhouden van een zone van dertig meter in dit geval in zoverre onredelijk is. Nu uit het SRE-rapport volgt dat de zone van dertig meter grotendeels over de in het plan voorziene tuinen ligt en uit het akoestische rapport volgt dat op bedoelde gronden de grenswaarde voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau van 45 dB(A) wordt overschreden, kan met de voormelde wijzigingsbevoegdheden aan de gronden echter niet een zodanige invulling worden gegeven dat ook in de bij de woningen behorende tuinen sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

De Afdeling wijst er in dit verband ten aanzien van tuinen bij woningen nog op dat zij reeds eerder heeft geoordeeld (onder meer in de uitspraken van 23 november 2011 in zaak nr. 201004293/1/R4 en van 15 augustus 2007 in zaak nr. 200605022/1) dat deze in het kader van een goede ruimtelijke ordening ook bescherming toekomen.

Nu het plan, na gebruikmaking van een wijzigingsbevoegdheid, voorziet in de bouw van woningen op minder dan vijftig meter afstand van de inrichting is niet uit te sluiten dat de inrichting in dat geval niet meer onder de werking van het Besluit kan vallen en er een omgevingsvergunning moet worden aangevraagd, en dat aan een dergelijke vergunning beperkende voorschriften worden verbonden. Niet inzichtelijk is of in dat geval kan worden voldaan aan de in de planregels genoemde wijzigingsvoorwaarde dat de woningen geen belemmering mogen vormen voor de bedrijfsactiviteiten in de omgeving en geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW3848

Zaaknummer: 201012191/1/R3

RECHTSPRAAK

Epe/bestemmingsplan 'Epe Noord'

Woonbestemming toekenning aan bestaande recreatiewoning in buitengebied (EHS) leidt tot verstening

Aangezien het perceel van appellant is gelegen in de EHS dat onderdeel is van het groenblauwe raamwerk, heeft de raad zich terecht op het standpunt gesteld dat de omzetting van de recreatieve bestemming naar een reguliere woonbestemming in strijd is met het gemeentelijke beleid dat op dit punt aansluit bij het provinciale beleid. De Afdeling is voorts van oordeel dat verstening van het buitengebied niet slechts ziet op nieuwe bouwpercelen, zoals appellant meent, maar eveneens op het toevoegen van een woonbestemming in het buitengebied of op bouwwerken van beperkte betekenis.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW3019

Zaaknummer: 201107021/1/R2

RECHTSPRAAK

Zaanstad/vrijstelling

Vrijstelling maakt dat geen recht wordt gedaan aan tijdelijkheid van aanwending van gronden als stortplaats

Het college heeft bij het nemen van het vrijstellingsbesluit ten onrechte bepalend geacht dat in het bestemmingsplan geen termijn is opgenomen voor het tijdelijk gebruik als stortplaats. Dat in de planvoorschriften niet is bepaald gedurende welke termijn een tijdelijke aanwending als stortplaats is toegestaan, betekent niet dat aan dit vereiste van tijdelijkheid geen betekenis toekomt. Het college heeft niet onderkend dat het verlenen van vrijstelling voor het uitbreiden van de stortcapaciteit van de stortplaats tot gevolg heeft dat de exploitatieduur van de stortplaats zodanig wordt verlengd, dat daarmee geen recht wordt gedaan aan het vereiste van tijdelijkheid in het bestemmingsplan. De bepaling in het bestemmingsplan dat een recreatieve eindbestemming dient te worden gerealiseerd, waarborgt niet dat het gebruik als stortplaats niet gedurende een zeer lange periode kan worden voortgezet.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 18-04-2012

Zaaknummer: 201108073/1/A1, 201108074/1/A1 en 201108075/1/A1

RECHTSPRAAK

Amsterdam/vrijstelling

Invloed van buitenspeelruimte van kinderopvang op woon- en leefklimaat. Beleidsregels kwaliteit kinderopvang

Aan een vrijstelling ten behoeve van een buitenspeelruimte zijn geen beperkende voorwaarden verbonden. Het dagelijks bestuur dient in zijn besluitvorming te betrekken dat de wijziging van het Barim, voor zover dat van toepassing is, er niet aan in de weg staat, bij de vraag of uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening vrijstelling verleend kan worden, te beoordelen of de situering van de aangevraagde buitenspeelruimte inbreuk maakt op het woon- en leefklimaat in de omgeving. Het dagelijks bestuur dient die beoordeling derhalve te verrichten en – afhankelijk van de uitkomst daarvan en zo nodig – beperkende voorwaarden aan de vrijstelling te verbinden.

Voor zover het dagelijks bestuur zich op het standpunt stelt dat uit artikel 7 van de Beleidsregels kwaliteit kinderopvang voortvloeit dat een buitenspeelterrein onbeperkt in tijd toegankelijk dient te zijn overweegt de Afdeling dat dit standpunt geen steun vindt in dat artikel.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 11-04-2012

Zaaknummer: 201107284/1/T1/A1

RECHTSPRAAK

Cromstrijen/handhaving

Tennisbaan op een bij een woning behorend privéterrein met een erfbestemming is aanvaardbaar

De rechtbank heeft terecht overwogen dat de subbestemming 'erf' binnen het kader van de bestemming 'Woondoeleinden' naar zijn aard een intensiever en voor de omgeving meer belastend gebruik toelaat dan de bestemming 'Tuin'. Hiertoe wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 26 november 2008 (LJN BG5340), waarin is overwogen dat het privégebruik van een tennisbaan die is gelegen op een bij een woning behorend privéterrein waarop een erfbestemming rust, is toegestaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW1560

Zaaknummer: 201107507/1/A1

RECHTSPRAAK

Hengelo/bestemmingsplan 'Buitengebied'***Toepassing Invoeringswet Wabo voor indienen zienswijzen omtrent voorgenomen ontheffing***

Ingevolge artikel 1.2 lid 2, gelezen in samenhang met lid 1 van de Invoeringswet Wabo blijft het recht zoals dat gold onmiddellijk voor het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 2.1 Wabo van toepassing op de voorbereiding en vaststelling van de beschikking op een aanvraag om een ontheffing als bedoeld in artikel 3.6 lid 1 onder c Wro. Dit overgangsrecht brengt met zich dat de regeling in artikel 39 lid 39.3 van de planregels nog steeds toepassing kan vinden. Voor die gevallen overweegt de Afdeling dat bij wettelijk voorschrift geen termijn is bepaald waarbinnen op de aanvraag om een ontheffing moet worden beslist, zodat ingevolge artikel 4:13 lid 1 Awb binnen een redelijke termijn na ontvangst van de aanvraag moet worden beslist. De redelijke termijn is ingevolge artikel 4:13 lid 2 Awb in ieder geval verstreken wanneer het college van burgemeester en wethouders binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag geen beschikking heeft gegeven of een mededeling heeft gedaan als bedoeld in artikel 4:14 lid 3 Awb. Gelet op de beslistermijn van in beginsel acht weken is naar het oordeel van de Afdeling een termijn van twee weken voor het indienen van zienswijzen omtrent het ontwerpbesluit tot het verlenen van ontheffing niet te kort.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW1595

Zaaknummer: 201012134/1/R1

Wetsartikelen: 3.6 lid 1 aanhef en onder c Wro, 3.6 lid 5 Wro, 1.2 lid 1 en 2 Invoeringswet Wabo en 3.9 Wabo

RECHTSPRAAK

Amsterdam/bestemmingsplan 'Oostelijke Handelskade 4'

Vaststellen van hogere waarden bij maatwerkvoorschrift krachtens het Barim voor een discotheek betekent nog niet dat een goed woon- en leefklimaat is gegarandeerd

Het vaststellen van hogere waarden bij maatwerkvoorschrift krachtens artikel 2.20 van het Barim betekent niet zonder meer dat nog een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor de omwonenden is gegarandeerd. Bij de beoordeling of alsdan sprake is van een goed woon- en leefklimaat dienen alle omgevingsfactoren te worden betrokken. Hierbij speelt onder meer een rol dat uit onderzoek blijkt dat het energetisch gemiddeld muziekniveau in de toegelaten discotheek 100 dB(A) bedraagt en ter zitting is gebleken dat de afstand van de toegelaten discotheek tot de dichtstbijzijnde woningen 25 meter is.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 11-04-2012

Zaaknummer: 201005158/1/T1/R2

RECHTSPRAAK

Kampen/persoonlijke gedoogbeschikking

Weigering om te gedogen

Een weigering om te gedogen is, behoudens bijzondere omstandigheden, niet als een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht aan te merken, ook niet als het gaat om in ruimere mate of voor een langere periode te gedogen dan in de gedoogverklaring is opgenomen, en die weigering is vervat in hetzelfde stuk als een met het oog op de rechtsbescherming van derden als een besluit aan te merken gedoogverklaring.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW0768

Zaaknummer: 201108180/1/A1

RECHTSPRAAK

Bodegraven-Reeuwijk/wijzigingsplan 'Buitenkerk 55a'***Afgesplitste voormalige agrarische bedrijfswoning is in casu toch een geurgevoelig object***

Het nabijgelegen perceel en het perceel van appellant waren oorspronkelijk in gebruik bij dezelfde veehouderij. Na de splitsing van het bedrijf is voor beide percelen vergunning verleend op grond van de Hinderwet, zodat vanaf dat moment sprake was van twee veehouderijen. Onbestreden is dat de vergunning voor het bedrijf op het nabijgelegen perceel niet voor 19 maart 2000 is vervallen of ingetrokken. Verder was in het bestemmingsplan 'Buitengebied' voor beide percelen weliswaar gezamenlijk één bouwvlak opgenomen, maar dit plan stond aan gebruik ten behoeve van twee agrarische bedrijven niet in de weg, nu het geen bepaling kende die gebruik van een bouwvlak ten behoeve van meer dan één bedrijf uitsloot. Het uitgangspunt, zoals verwoord in de door de maatschap aangehaalde uitspraken, dat bij de vaststelling van de mate van bescherming tegen geurhinder van een agrarische bedrijfswoning dient te worden aangesloten bij de juridisch-planologische status van de betrokken woning, leidt derhalve in het nu voorliggende geval niet tot de conclusie dat de woning onder het bestemmingsplan 'Buitengebied' geen bescherming toekwam. In planologische zin maakte de woning op het nabij gelegen perceel immers onder dat plan, ook voor wijziging door het nu voorliggende plan, geen deel uit van de veehouderij op het perceel van appellant maar van die op het nabijgelegen perceel.

Uit het voorgaande volgt dat de woning op het nabijgelegen perceel, zowel onder het bestemmingsplan 'Buitengebied', zoals dat gold voor wijziging, als onder het gewijzigde plan, dient te worden aangemerkt als een geurgevoelig object als bedoeld in artikel 3 lid 2 Wgv.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW0781

Zaaknummer: 201009530/1/R4

Wetsartikelen: 1 Wgv, 3 lid 1 Wgv en 3 lid 2 Wgv

RECHTSPRAAK

Olst, bouwvergunning stal

Bij intrekking vergunning is voldoende dat op basis van concrete feiten, gezien in onderlinge samenhang, aannemelijk is dat sprake is geweest van een onjuiste of onvolledige opgave bij de vergunningverlening

Casus

Door verweerder is het verzoek van eisers om een verleende bouwvergunning aan belanghebbende voor de bouw van een vleeskalverenstal in te trekken, geweigerd. In 2009 was een bouwvergunning verleend voor de bouw van een stal met biologische luchtwasser. In 2010 heeft belanghebbende een aanvraag gedaan voor het plaatsen van een luchtkoker in plaats van de biologische luchtwasser. Deze aanvraag is van rechtswege verleend. Eisers verzoeken om intrekking van de in 2009 verleende bouwvergunning.

Rechtsvraag

Was verweerder bevoegd om op grond van artikel 5.19, eerste lid, aanhef en onder a Wabo de vergunning in te trekken?

Uitspraak

Artikel 5.19, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo bepaalt dat het bestuursorgaan dat de vergunning verleent, bevoegd is de vergunning geheel of gedeeltelijk in te trekken, indien de vergunning ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave is verleend. De rechtbank stelt voorop dat voor toepassing van artikel 5.19, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo niet vereist is dat onomstotelijk vaststaat dat de vergunning of ontheffing ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave is verleend. Voldoende is dat op basis van concrete feiten, gezien in onderlinge samenhang, aannemelijk is dat hiervan sprake is geweest.

De rechtbank is, gelet op de inhoud van de stukken die zich in het dossier bevinden en de verklaringen die ter zitting door belanghebbende zijn afgelegd, van oordeel dat aannemelijk is dat belanghebbende bij zijn aanvraag om verlening van bouwvergunning, in 2009, geen

volledige openheid van zaken heeft gegeven over zijn plannen dan wel over de ernst om deze plannen conform de bij de aanvraag gedane opgave te realiseren. In dit verband kent de rechtbank mede betekenis toe aan de omstandigheid dat belanghebbende reeds op 25 november 2009, minder dan één maand nadat aan hem een bouwvergunning was verleend, een aanvraag tot wijziging van de aan hem verleende milieuvergunning heeft gedaan. In die aanvraag is niet langer een biologische luchtwasser voorzien. Hieruit volgt tevens dat het belanghebbende blijkbaar reeds toen niet langer ernst was om zijn bouwplannen conform de eerder gedane opgave te realiseren.

De rechtbank is, gelet op het voorgaande, van oordeel dat in voldoende mate aannemelijk is dat de bij besluit van 30 oktober 2009 verleende bouwvergunning ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave is verleend. Verweerder was dan ook bevoegd om deze vergunning op grond van het bepaalde in artikel 5.19, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo in te trekken.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 19-04-2012

ECLI: ECLI:NL:RBZLY:2012:BW3661

Zaaknummer: Awb 11/1898

Wetsartikelen: 5.19 lid 1 aanhef en onder a Wabo, 1.2 lid 3 Invoeringswet Wabo en 1.2 lid 1 aanhef en onder g Invoeringswet Wabo